

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010053
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3111010053.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského PhD., v trestnej veci proti obžalovanému N. N., nar. XX.XX.XXXX v K., toho času vo výkone väzby v ÚVV Ilava, pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 03.12.2014, sp. zn. 1T/25/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. februára 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného N. N. zamieta.

odôvodnenie:

Obžalovaný N. N. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 1T/25/2011 zo dňa 6.4.2011 uznaný za vinného zo spáchania v bode 1) prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. b) Trestného zákona a v bode 2) zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Trestného zákona a zločinu vydierania podľa § 189 ods.1 Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1) dňa 02. septembra 2010 v čase asi o 20,30 hod. v obci F. prišiel k oploteniu rodinného domu č. XXX, ktorého vlastníčkou je R. N. takým spôsobom, že preskočil 1,32 m vysoké oplotenie, následne vnikol na pozemok a tam neoprávnenne zotrval až pokým R. N. neprivolala políciu,

2) dňa 05. októbra 2010 v čase okolo 14,30 hod. v k. ú. mesta W. pod diaľničným privádzačom pod zámienkou, že je príslušník polície, pod hrozbou násillia - založením pút prinútil K. V. nastúpiť do osobného motorového vozidla zn. Opel Astra Caravan, bielej farby, bez EČV, ktorým prišiel a ktorú odviezol k Vážskemu kanálu pri obci M.. M., tam uzamkol zvnútra vozidlo, aby nemohla vystúpiť a to aj napriek tomu, že ho prosila, aby ju pustil von, následne ju vo vozidle násillím a hrozbou násillia prinútil k orálnemu sexu a po tomto cestou naspäť sa jej pod hrozbou zabitia vyhrážal, že ak mu do večera nezoženie 20 € a povie niečo na polícii, tak ju zastrelí, pričom po celú dobu ju tento proti jej vôli držal vo vozidle.

Za uvedenú trestnú činnosť mu bol podľa § 200 ods.1 Trestného zákona v spojení s § 38 ods.3 a § 36 písm. l) Trestného zákona za použitia § 49 ods.2 a § 42 ods.1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 4 mesiace. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona bol zároveň zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 2T/66/2010 zo dňa 15.11.2010, v spojení s opravným uznesením sp. zn.: 2T/66/2010 zo dňa 21.01.2011, ako ja všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 18.4.2011.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 2Nt/130/2013 zo dňa 16.9.2014 bola vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 1T/25/2011 podľa § 394 ods.1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b ods.1 zákona č. 38/1993 Z.z. v znení noviel, povolená obnova konania. Zároveň bol podľa § 400 ods.1 zrušený rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 1T/25/2011 vo výroku o treste.

Následne v obnovenom konaní Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 03.12.2014, sp. zn. 1T/25/2011 obžalovanému N. N. pri nezmenenom výroku o vine uložil za zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Trestného zákona, zločin vydierania podľa § 189 ods.1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. b) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a to podľa § 200 ods.1 Trestného zákona, §§ 38 ods.3, 36 písm. l), 42 ods.1, 41 ods.2 Trestného zákona.

Podľa § 48 ods.2 Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona bol zároveň zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 2T/66/2010 zo dňa 15.11.2010, v spojení s opravným uznesením sp. zn.: 2T/66/2010 zo dňa 21.01.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože dňa 15.12.2014 napadol odvolaním obžalovaný uvedený rozsudok (logicky) čo do výroku o treste. Uviedol, že trestnú činnosť spáchal vo veku blízkom veku mladistvého a vzhľadom na poľahčujúce okolnosti je toho názoru, že súd prvého stupňa nepostupoval pri ukladaní trestu v súlade so zákonom. Súd prvého stupňa tiež nebral do úvahy hodnotenie z ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde obžalovaný aktuálne vykonáva trest. Uložený trest je preto podľa neho neprimerane vysoký. Neskôr dôvody odvolania doplnil v tom smere, že skutok spáchal z mladíckej nerozvážnosti, priznal sa k jeho spáchaniu a bude ho ľutovať do konca života. Z pôvodne uloženého trestu už vykonal viac ako 4 roky, vo výkone trestu odňatia slobody sa správa v súlade s ústavným poriadkom a získal viacero disciplinárnych odmiem. Súd prvého stupňa mal podľa neho vzhľadom na uvedené skutočnosti aplikovať postup podľa § 39 ods.1, ods.3 písm. d) Trestného zákona a ukladať trest pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby. Navrhol preto, aby postupom podľa § 321 ods.1 písm. b), e) Trestného poriadku krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 322 ods.1 Trestného poriadku mu vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne, aby krajský súd rozhodol vo veci sám tak, že uloží primerane nižší trest.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupca krajskej prokurátorky uviedol, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu je zákonný a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že zotrváva v celom rozsahu na skutočnostiach, ktoré boli uvedené v odvolaní. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol v intenciách jeho odvolania a viac nechcel k veci nič dodať. Na rovnakom návrhu zotrval i obhajca.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por., i zásady vzťahujúce sa na ukládanie trestov uvedené v §§ 34, 36, 37, 38, 41, 42 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento

proces upravujú. Toto konštatovanie samozrejme platí výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pretože výrok o vine, tak ako bol vynesený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 1T/25/2011 zo dňa 06.04.2011, zostal povolením obnovy konania uznesením sp. zn.: 2Nt/130/2013 zo dňa 16.9.2014 nedotknutý.

Keďže súd prvého stupňa rozhodoval v odvolaní napadnutom rozsudku len o treste, upriamil krajský súd svoju pozornosť a prieskumnú povinnosť výlučne na skutočnosť, či bol obžalovanému trest ukladaný v súlade so zákonom a či pri jeho ukladaní boli zohľadnené všetky relevantné okolnosti.

V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že pri úvahách o treste prihliadol najmä na účel trestu, spôsob spáchania činu a jeho následky, formu zavinenia, pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy, ako i priťažujúce a poľahčujúce okolnosti. U obžalovaného zistil okresný súd jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, pretože sa obžalovaný ku spáchaniu trestného činu priznal. Priťažujúcu okolnosť okresný súd nevzhladol žiadnu. Keďže obžalovaný spáchal viacero trestných činov, z ktorých jeden bol zločin, a bolo potrebné ukladať súhrnný trest, ukladal súd prvého stupňa zároveň trest za použitia tzv. asperačnej zásady a to v ústavne konformnom znení, s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn.: PL. ÚS 106/2011.

Vzhľadom na potrebu aplikácie asperačnej zásady a pri zohľadnení poľahčujúcich okolností, stanovil (upravil) súd prvého stupňa rozpätie trestnej sadzby od 5 rokov až do 11 rokov 1 mesiac a 11 dní. V rámci uvedeného rozpätia trest konkretizoval a individualizoval vo vzťahu k obžalovanému do dĺžky 7 rokov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Konkrétnu výšku uloženého trestu odňatia slobody odôvodnil súd prvého stupňa s poukazom na závažnosť spáchaných činov, skutkové okolnosti prípadu a predchádzajúcim spôsobom života obžalovaného.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.2 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods.2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods.3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods.2 Tr. zák. (upraveného v súlade s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn.: PL. ÚS 106/2011) ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods.1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší

ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Poukazujúc na uvedené zákonné ustanovenia upravujúce postup pri ukladaní trestu odňatia slobody možno konštatovať, že pri ukladaní trestu a jeho individualizácii okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Vo vzťahu k námietke obžalovaného, že okresný súd mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, teda, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, musí krajský súd uviesť, že okresný súd postupoval správne. Uvedenú poľahčujúcu okolnosť totiž nemožno priznať paušálne, ale len v prípade, ak vek páchatel'a mal zrejmy vplyv na jeho rozumovú a vôľovú vyspelosť. To však v danom prípade nebolo zistené.

Obžalovaný bol dosiaľ 2 krát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 8T/71/2009 z 30.7.2009 pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1 Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 2T/66/2010 z 15.11.2010 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1 Trestného zákona. V prvom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, v druhom prípade mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V priebehu rokov 2009-2010 bol trikrát uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku, bola mu uložená peňažná pokuta.

Okresný súd správne ukladal obžalovanému súhrnný trest, pretože aktuálnej trestnej činnosti sa dopustil skôr, než bol vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 2T/66/2010 doručený trestný rozkaz. K uvedenému rozhodnutiu bolo preto potrebné ukladať súhrnný trest.

Najprísnejšie trestným zo všetkých zbíhajúcich sa trestných činov bol zločin sexuálneho zneužívania podľa § 200 ods.1 Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba určená v rozpätí 5-10 rokov. Z tejto trestnej sadzby bolo pri individualizácii trestu a jeho úprave i vychádzané.

Keďže obžalovanému bol ukladaný trest za viacero úmyselných trestných činov spáchaných viacerými skutkami a jedným z nich bol zločin, bola pri ukladaní trestu správne použitá i asperačná zásada.

Súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 38 ods.2, ods.3, § 41 ods.2 Trestného zákona i v súlade s príslušnou judikatúrou (napríklad uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn.: 23To/1/2009) a konkrétne rozpätie trestnej sadzby určil tak, že najprv urobil úpravu trestnej sadzby podľa príslušných ustanovení § 38 Trestného zákona. Následne vykonal úpravu takto stanovenej trestnej sadzby podľa režimu § 41 ods. 2 Trestného zákona.

V danom prípade bola u obžalovaného zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože sa ku spáchaniu trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval. Prevažovali poľahčujúce okolnosti a preto bola v súlade s ustanovením § 38 ods.3 Trestného zákona horná hranica trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného znížená o jednu tretinu.

Následne bola aplikovaná asperačná zásada upravená v § 41 ods.2 Trestného zákona a predtým takto upravená trestná sadzba bola zvýšená o jednu tretinu.

Okresný súd následne dospel k správne rozpätiu trestnej sadzby, v rámci ktorej ukladal trest a to trestnej sadzby v rozpätí 5 rokov (dolná hranica) až 11 rokov 1 mesiac a 10 dní (horná hranica).

S prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, jeho predošlé odsúdenia a možnosti nápravy dospel odvolací súd k záveru, že trest uložený súdom prvého stupňa v trvaní 7 rokov ako trest nepodmienečný so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia bol uložený v súlade so zákonom, pri rešpektovaní všetkých zásad vzťahujúcich sa na ukladanie trestu odňatia slobody a po zohľadnení všetkých individuálnych okolností prípadu i páchatel'a. Obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest za viacero skutkov, dva z nich boli zločiny násilného charakteru. V minulosti bol opakovane priestupkovo postihnutý, jeho protispoločenské

správanie aktuálne gradovalo do spáchania trestnej činnosti, teda intenzita sa zvyšovala. Trest bol uložený v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby. Ukladanie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby, či dokonca pod dolnú hranicu nebolo v danom prípade odôvodnené žiadnou špecifickou okolnosťou. Na tom nič nemení ani záver riaditeľa ÚVTOS, že odsúdený sa na doterajší výkon trestu adaptoval a snaží sa správať v súlade s ústavným poriadkom. Ak obžalovaný (spolu s obhajcom) namieta, že mu mal byť trest ukladaný pod dolnú hranicu trestnej sadzby formou mimoriadneho zníženia podľa § 39 ods.1, ods.3 písm. d) Trestného zákona, musí krajský súd uviesť, že na takýto postup nebol zákonný dôvod. Uvedené zákonné ustanovenie totiž umožňuje mimoriadne zníženie trestu v konaní o dohode o uznání viny a prijatí trestu. V danom prípade síce pôvodne obžalovaný uzatvoril s prokurátorom dohodu o vine a treste, avšak z pohnútok na strane obžalovaného dohoda schválená nebola a preto bola vo veci podaná obžaloba.

Možno preto na záver opakovane skonštatovať, že uložený trest je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.